

*Бібліотека
Житомирського державного
університету ім. І. Франка*

Свій талан у всіх

*до 220-річчя від дня народження
російського письменника, драматурга*

*Віртуальну виставку підготувала:
бібліотекар науково-методичного
відділу: Ренькас Л. Е.*

Кількість представлених джерел: 4

Житомир 2015

Олександр Сергійович Грибоєдов народився 4 січня 1795 року в Москві в родині офіцера російської гвардії, дворянина. Отримав різносторонню домашню освіту. В сім років відданий в Московський університетський пансіон. В одинадцять років Грибоєдов – студент Московського університету. Закінчивши словесне відділення філософського факультету, він вступив на юридичне відділення і отримав другий диплом – кандидат права. У 1810 році навчається на природничо-математичному факультеті. З дитинства знав французьку, англійську, німецьку та італійську мови, в університеті вивчав грецьку та латинську, пізніше – перську, арабську і турецьку. Він володів і музичними здібностями: грав на фортепіано, флейті, сам складав музику. У службу вступив корнетом у Московський гусарський полк. Вступив в Колегію закордонних справ у червні 1817 року. У лютому 1819 року Грибоєдов приїхав до Тавризу. 19 лютого 1822 року переведений з місії до О. П. Єрмолова на Кавказ для занять по дипломатичній частині. У 1823–1825 роках Грибоєдов був у тривалій відпустці, працював над поемою «Лихо з розуму». Наприкінці 1825 року Грибоєдов повернувся на Кавказ.

Дійсний член Вільного товариства любителів російської словесності.

Після повернення на Кавказ в 1826 році Грибоєдов виступає в якості дипломата, йому наказано відати дипломатичними стосунками з Туреччиною і Персією.

У 1828 році бере участь у підготовці Туркманчайського мирного договору, укладеного з Персією, за що нагороджений орденом святої Анни 2 ст. з алмазними знаками. Потім він отримує призначення повноважним міністром у Персію. 22 серпня 1828 року в Тифлісі Грибоєдов одружується на Ніні Чавчавадзе, дочці свого друга, відомого поета О. Чавчавадзе. Залишивши дружину в Тавризі, виїхав з посольством до Тегерана. Убитий в Тегерані натовпом перських фанатиків. Тіло Грибоєдова було перевезено до Тифлісу і поховано на горі святого Давида (нині там знаходиться Пантеон Мтацмінда).

А.С.Грибоедов

(1794 (?) – 1829)

Его рукописная комедия
«Горе от ума» произвела
неописанное действие и
вдруг поставила его наряду
с первыми нашими
поэтами.

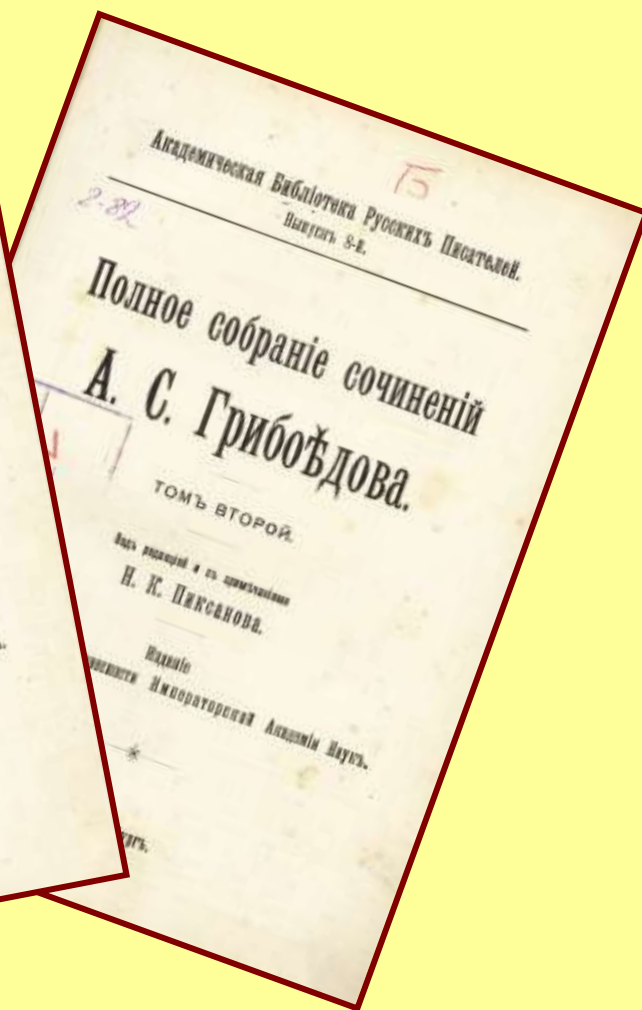
А.С.Пушкин

В шостому випуску Словника, який присвячено Грибоєдову, всі типи, образи та особи зведені разом в особливий Показчик; в кінці наведено список, в якому дано коротку характеристику осіб, що пов'язані з ім'ям і діяльністю Грибоєдова. В цей список внесено назву предметів, що згадуються в творах і переписах Грибоєдова, - предметів, які тепер в більшості випадків забуті і потребують роз'яснення.

У підготовці I-го тому брав участь член-кореспондент Академії наук, редактор першого наукового видання творів Грибоєдова 1889 І. А. Шляпкін. У тритомник увійшли всі відомі на той час тексти автора. Перший том містить віршовані та драматичні твори Грибоєдова. У фондах бібліотеки зберігся перший том, 1889 року видання.

В основу зібрання творів покладена колекція професора І. А. Шляпкіна, до якої увійшли всі рукописні матеріали Грибоєдова, зібрання книг, статті та бібліографічні записи. У тритомник включені всі відомі на той час тексти А. С. Грибоєдова.

Перший том, що вийшов в 1911 році, містить віршовані та драматичні твори письменника, за винятком комедії «Лихо з розуму», яка займає весь другий том.

Включає біографію письменника і необхідні коментарі до творів, а також факсиміле нот музичних творів А. С. Грибоєдова.